

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 9P/4/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513200927
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Hadnagyová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2014:2513200927.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní vedenom sudkyňou Mgr. Andreou Hadnagyovou vo veci starostlivosti súdu o mal. H. L., nar. 24.01.2001, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa matky: F. H., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt: V. XXX, a otca: H. L., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt: E. L. Č.. XXX, o návrhu otca na zníženie výživného pre mal. H. takto

r o z h o d o l :

Súd návrh otca na zníženie výživného pre mal. Miroslava z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Otec návrhom zo 14.01.2013 navrhol, aby súd znížil jeho vyživovaciu povinnosť k mal. H. zo sumy 69,70 eur na sumu 30 eur z dôvodu, že na jeho strane nastala podstatná závažná a trvalá zmena pomerov.

Matka vo Vyjadrení z 12.07.2013 s návrhom otca na zníženie výživného nesúhlasila.

Otec pred súdom zotrval na návrhu na zníženie výživného pre mal. H..

Matka pred súdom s návrhom otca nesúhlasila.

Kolíznym opatrovníkom pred súdom s návrhom otca nesúhlasil, pretože zníženie výživného nie je v prospech mal. dieťaťa.

Otec právom záverečnej reči uviedol, že kvôli matke maloletého musel odísť z predošlého zamestnania, nemal ani odstupné. S platením výdavkov na byt matke pomáha jej frajer.

Matka právom záverečnej reči poukázala na skutočnosť, že má tiež zdravotné problémy a je riadne zamestnaná. Ani raz nepožiadala o zvýšenie výživného, chce od otca, len aby si plnil svoju vyživovaciu povinnosť. Čo sa týka nájomného bytu, keďže syn má 14 rokov, už potrebuje vlastnú izbu. Potvrdila, že má priateľa, ktorý však s nimi nežije v spoločnej domácnosti, ale u svojej matky, o ktorú sa stará, pretože má 75 rokov.

Kolízna opatrovníčka právom záverečnej reči zotrvala na svojom vyjadrení.

Z výsluchu otca súd zistil, že počas práceneschopnosti od septembra 2012 býva u rodičov, pričom na nájom platí 115,- eur, pričom aj s ostatnými nákladmi mu pomáhajú rodičia. Pre rehabilitácie kvôli členku a chrbtici chodil na rehabilitácie do Trnavy, s čím mal spojené výdavky na cestu 1,50 eur na spätočný lístok, na lieky, infúzie. Zmena pomerov na jeho strane trvá už niekoľko rokov pre zhoršený

zdravotný stav. Jeho práceneschopnosť naďalej trvá. Je to prakticky tá istá diagnóza ako pri posledných pojednávaníach, t.j. naďalej má problémy s chrbticou. Užíva lieky, na ktoré mesačne platí 20,- - 30,- eur. Má vyživovaciu povinnosť k mal. J. a H.. Mesačne platí výživné obom synom vo výške 30,- eur každému.

Z výsluchu matky súd zistil, že otec si vyživovaciu povinnosť k mal. H. plní len čiastočne vo výške 30 eur mesačne. Mal. H. v čase posledného určenia výživného navštevoval 3. ročník ZŠ, od septembra 2014 navštevuje 7. ročník ZŠ. Matka má zvýšené výdavky na syna z dôvodu nutnosti kupovania školských pomôcok. V septembri 2014 zaplatila 40,- eur na pracovné zošity na geografiu a angličtinu, na pomôcky na výtvarnú 3,50 eur, oblečenie na telesnú výchovu 20,- eur. Matka musela tiež povinne kúpiť bibliu za 15,- eur. Syn sa v škole stravuje 2krát do týždňa. Navštevuje centrum voľného času, z ktorého chodia na rôzne výlety. Boli v Rakúsku v čokoládovni, za čo matka zaplatila 8,- EUR, v lete v tábore 150,- eur, cez jarné prázdniny 15,- eur. Matka má zvýšené výdavky na bývanie z dôvodu, že má prenajatý od obce 2-izbový byt, čím došlo k zvýšeniu výdavkov na 100,- eur mesačne. Predtým bývali so synom v 1-izbovom byte, ktorý bol bezbariérový, avšak ho museli opustiť z dôvodu, že o pridelenie tohto bytu požiadal telesne postihnutý občan, ktorý mal na pridelení tohto bytu prednostné právo. Z dôvodu zmeny bytu matka musela uhradiť aj zábezpeku vo výške 300,- eur. Matka mala tiež výdavky na kúpu nábytku pre syna. Mesačné výdavky na poplatky spojené s užívaním bytu sú vo výške 180 eur mesačne. Príjem za mesiace február 2014 - jún 2014 bol viac-menej rovnaký ako počas ostatných mesiacov. Terajší príjem je nižší oproti predošlému zamestnaniu. Odstupné, ktoré matka dostala od bývalého zamestnávateľa, použila na splatenie dlhov - bratovi vo výške 1 500,- eur, splatenie CETELEMU 500,- eur, synovi založila tiež vkladnú knižku a vložila som mu 350,- eur.

Z Dohody o skončení pracovného pomeru zo 14.05.2014 súd zistil, že pracovný pomer matky so zamestnávateľom, založený pracovnou zmluvou 12.12.2004, sa skončí dohodou 30.06.2014 z dôvodu písomného rozhodnutia zamestnávateľa o organizačných zmenách z dôvodu zníženia stavu zamestnancov s cieľom zabezpečiť efektivnosť práce, v dôsledku ktorých sa zamestnanec stal nadbytočným. Predmetná dohoda o skončení pracovného pomeru bola uzatvorená v rámci hromadného prepúšťania podľa ustanovenia § 73 Zákonníka práce.

Z Rozsudku Krajského súdu v Trnave, č.k. 38 Sd 88/2012 - 72 z 22.10.2013, súd zistil, že napadnutým rozhodnutím z 21.06.2012 Soc. poisťovňa- ústredie zamietla žiadosť navrhovateľa, t.j. otca v tomto konaní, o invalidný dôchodok s poukazom na skutočnosť, že vzhľadom na závery lekárskeho posudku na účely invalidity zo 07.06.2012 otec nespĺňa zákonnú podmienku pre uznanie za invalidného, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 45% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Odvolací súd dospel zároveň k záveru, že otec nepreukázal, že pri rozhodovaní Sociálnej poisťovne došlo k pochybeniu čo sa týka správnosti záveru o určení rozhodujúceho zdravotného postihnutia, a tiež nepreukázal ani skutočnosť, že by trpel inými zdravotnými postihnutiami, ktoré by boli spôsobilé privediť priznanie navýšenia o 10% pre iné zdravotné postihnutie.

Z Potvrdenia Úradu práce, soc. vecí a rodiny v Trnave zo 07.02.2014 súd zistil, že otec je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 20.07.2011, pričom evidencia ku dňu vystavenia potvrdenia trvala.

Z Potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti občana / uchádzača o zamestnanie z 10.02.2014 súd zistil, že otec je práceneschopný od 10.02.2014.

Z Potvrdenia o poberaní dávky v hmotnej núdzi za rok 2013 súd zistil, že otcovi bola vyplácaná dávka v hmotnej núdzi vo výške 152,99 eur mesačne, pričom v mesiaci jún 2013 a október 2013 118,30 eur mesačne.

Z Rozhodnutia Úradu práce, soc. vecí a rodiny Trnava zo 07.05.2014 súd zistil, že otcovi bola znížená pomoc v hmotnej núdzi na sumu 117,40 eur mesačne od 01.04.2014.

Z Oznámenia z 09.07.2014 súd zistil, že otec má platnú nájomnú zmluvu na 1-izbový byt od 01.03.2012 do 28.02.2015.

Z Potvrdenia o príjme matky za rok 2012 súd zistil, že jej priemerný čistý mesačný príjem činil 566,66 eur mesačne a v roku 2013 614,04 eur mesačne.

Z Lekárskeho potvrdenia z 10.07.2013 súd zistil, že matka je v liečbe a dispenzarizácii odborných ambulancií - pneumológia, endokrinológia, pričom liečba ochorení matky je dlhodobá a nedá sa vylúčiť recidíva ochorenia.

Zo Zmluvy o nájme bytu z 02.12.2012 súd zistil, že matka ako nájomca uzatvorila zmluvu o nájme bytu s prenajímateľom - Obec Trakovice, na základe ktorej bol matke daný do nájmu 1-izbový byt, za ktorý sa matka zaviazala platiť nájomné vo výške 56,42 eur mesačne, príspevok do fondu prevádzky údržby a opráv vo výške 6,63 eur, samostatné úhrady za dodávku elektrickej energie, plynu a poplatky za TV, rozhlas, poplatky za používanie jednotnej telekomunikačnej siete priamo ich poskytovateľom. Matka sa tiež zaviazala uhrádzať prenajímateľovi zálohovo vodné a stočné vo výške 3,98 eur mesačne na osobu spolu s nájomným.

Zo Zmluvy o nájme bytu z 01.11.2013, poštového peňažného poukazu z 12.05.2014 a dokladu SIPO za obdobie februára 2014 a mája 2014 súd zistil, že matka ako nájomca uzatvorila zmluvu o nájme bytu s prenajímateľom - Obec Trakovice, na základe ktorej bol matke daný do nájmu 1-izbový byt, za ktorý sa matka zaviazala platiť nájomné vo výške 69,70 eur mesačne, príspevok do fondu prevádzky údržby a opráv vo výške 9,95 eur, samostatné úhrady za dodávku elektrickej energie, plynu a poplatky za TV, rozhlas, poplatky za používanie jednotnej telekomunikačnej siete priamo ich poskytovateľom. Matka sa tiež zaviazala uhrádzať prenajímateľovi zálohovo vodné a stočné vo výške 19,36 eur mesačne na osobu spolu s nájomným. Matka zároveň uhrádza mesačne 50,- eur na plyn a 30,- eur na el. energiu.

Z Potvrdenia o návšteve z 20.02.2014, Potvrdenia z 20.02.2014 Školskej jedálne v Trakoviciach, Prijmových pokladničných dokladov z 20.02.2013, 27.02.2013, 20.06.2013, Potvrdenia o prihlásení dieťaťa Súkromného centra voľného času v Trakoviciach z 11.04.2014 súd zistil, že mal. H. bol v šk. r. 2013/2014 žiakom 6. triedy, pričom matka uhradila poplatok ZRPŠ v sume 10,- eur na šk. rok a stravné vo výške 33,32 eur mesačne. Súd tiež zistil, že matka uhradila za jarné prázdninové aktivity 15,- eur a 60,- eur záloh a 75,- eur doplatok za letný pobytový tábor, 145,- eur za ďalší letný pobytový tábor v r. 2014.

Z Rozsudku Okresného súdu Piešťany, č.k. 4P 135/2008 z 25.05.2009, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č.k. 10Cop 82/2009 - 75 z 15.12.2009, súd zistil, že bolo znížené výživné otcovi pre maloletého H. na sumu 69,71 eur z dôvodu, že otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k mal. J.. Zníženie príjmu otca na sumu 232,- eur odvolací súd považoval za nezodpovedné konanie otca, pričom otec predložil len opakované práceneschopnosti pre reaktívnu neurózu. Zmena zamestnania nebola otcovi odporúčaná zo zdravotných dôvodov, a preto aj odvolací súd pri znížení výživného otcovi vychádzal z možného dosahovaného príjmu otca okolo 500,- eur. Zároveň súd vychádzal z odôvodnených výdavkov pre maloletého zo sumy 215,- eur. Zohľadniac výdavky v škole, na ošatenie, stravu a polovicu výdavkov na bývanie, na ktorých by sa mal otec podieľať vyššou mierou ako matka, ktorá zabezpečuje aj osobnú starostlivosť o maloletého. Matka v tom čase bola zamestnaná s príjmom okolo 500,- eur. Mal. H. navštevoval od septembra 2008 1. ročník základnej školy.

Z Rozsudku Okresného súdu Piešťany, č.k. 8P 18/2012 - 51 zo 07.05.2012 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č.k. 24Cop 62/2012 - 85 z 02.10.2012, súd zistil, že súd návrh otca na zníženie výživného zamietol. Otec sa domáhal zníženia výživného pre mal. H. na sumu 30 eur mesačne z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti. Od 20.07.2011 bol evidovaný ako nezamestnaný. Od 07.09.2011 bol práceneschopný s diagnózou MP4.2, teda bolesť chrbtice. Otec uvádzal dlhodobé problémy s chrbticou a pohybovým ústrojenstvom od februára 2010. Chodil na odborné vyšetrenia k reumatológovi, neurologičke, ortopédovi a aj na imunológiu. Počas trvania práceneschopnosti otec poberal nemocenské dávky vo výške 250,- eur mesačne od 07.09.2011 do 06.11.2011 a v období od 20.07.2011 do 06.09.2011 a od 07.12.2011 boli otcovi vyplácané dávky v nezamestnanosti priemerne v sume okolo 170,- eur mesačne. Otec bol práceneschopný pre ťažkosti s krčnou a driekovou chrbticou, pričom z realizovaných vyšetrení boli zistené degeneratívne zmeny na chrbtici bez dôkazu hernie medzistavcovej platničky, ktorá by prípadne vyžadovala operačné riešenie. Ošetrujúca lekárka odporučila vzhľadom na zdravotný stav otca vykonávať prácu otcovi s určitými obmedzeniami, t.j. nedvíhať a nenosiť bremená nad 15 kg, vyhýbať sa dlhodobej práci v chlade a v klimaticky nevyrovnaných podmienkach. Otec mohol vykonávať prácu s možnosťou striedania staja a sedu primeranú vzdelaniu. Otec mal ukončené stredoškolské

vzdelanie s maturitou v odbore stolár, avšak tejto práci sa nevenoval. Dlhoročne pracoval ako SBS-kár, pričom od zamestnávateľa kde pracovala matka po incidente odišiel. Otec býval v byte sám, platil nájom 105,- eur a energie 11 eur, avšak od času práceneschopnosti býval u rodičov a výdavky na byt platili jeho rodičia. Súd tiež zistil, že matka bola zamestnaná s príjmom vo výške 593,- eur. Od 10.02.2012 bola matka práceneschopná, pričom u nej po vyšetrení bola v marci 2012 zistená pľúcna sarkoidóza a glaukóm. Matka poberala nemocenské dávky vo výške 350,- eur mesačne, čím sa jej príjem znížil o 40%, bývala spolu s mal. H. v 1-izbovom byte, za ktorý platila nájom 72,- eur, plyn 60,- eur a elektrinu 27,- eur, spolu 159,- eur. Mal. H. chodil do 4. ročníka základnej školy s priemernými výdavkami na šk. pomôcky a potreby okolo 10-15 eur mesačne. Maloletý bol zdravý, nosil okuliare, mal problémy s chrupom. Matka mu platila mesačne poisťku vo výške 20 eur. Od posledného rozhodovania sa teda zvýšili výdavky na maloletého. Súd zároveň prihliadol na vyživovaciu povinnosť otca k 4-ročnému mal. J., ktorej výška bola súdom určená na sumu 70,- eur mesačne. Súd tiež z odvodnenia rozsudku zistil, že dlhotrvajúca práceneschopnosť otca nemala vplyv na jeho schopnosti a možnosti pracovať do takej miery, že by počas prešetrovania a liečby jeho problémov s chrbticou vôbec nemohol pracovať, jeho možnosti boli obmedzené len jeho zdravotným stavom. Ľahšie práce by otec mohol vykonávať, pričom aj s ohľadom na dosiahnuté odborné vzdelanie s maturitou a s predchádzajúcou praxou by mohol dosahovať príjem okolo 500,- eur mesačne. Matka zabezpečovala aj osobnú starostlivosť o maloletého, ktorá vo vzťahu k 11-ročnému H. predstavuje minimálne prípravu jedla, pranie oblečenia, kontrolu plnenia si školských povinností a pomoc pri príprave do školy, a preto by sa mala na výdavkoch na maloletého podieľať nižšou mierou ako otec, najmä ak v ich možnostiach a schopnostiach dosahovať príjem zo zamestnania sú u oboch rodičov obdobné. Zistené zmeny pomerov vo svojom súhrne aktuálne neodôvodňujú zníženie výživného otca k mal. H.. Dopusiať hradené výživné vo výške 69,71 eur je totiž s prihliadnutím na aktuálne objektívne možnosti matky na hranici potrebnosti dieťaťa. Jeho znížením by došlo k reálnemu ohrozeniu uspokojovania základných potrieb maloletého. Hoci otec dosahuje nízky príjem, s poukazom na ustanovenie § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, a preto otec i z takto nízkeho príjmu musí predovšetkým uspokojiť nároky na výživné detí. Ak by otec nedokázal plniť vyživovaciu povinnosť ani v nevyhnutnej miere, došlo by v zmysle § 68 a nasl. Zákona o rodine k jej prechodu na starých rodičov maloletého.

Z Rozsudku Okresného súdu Piešťany, č.k. 10P 17/2012 - 238 z 01.10.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č.k. 23Cop 1/2014 - 260 z 27.01.2014 súd zistil, že súd znížil výživné otcovi pre mal. J. zo sumy 70 eur mesačne na sumu 30 eur mesačne s účinnosťou od 20.04.2012. Súd tiež zistil, že súd prihliadol na dlhodobú trvajúcu práceneschopnosť otca, ktorý od 20.04.2012 zostal bez akéhokoľvek príjmu, pričom od 01.08.2012 poberal dávky v hmotnej núdzi, jeho zdravotné problémy pretrvávali, mal mesačné výdavky na lieky vo výške 20-40 eur.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Kritériami určovania rozsahu výživného sú popri odôvodnených potrebách maloletého dieťaťa aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov, ktoré však vždy limitujú uspokojovanie odôvodnených potrieb dieťaťa. Pri určovaní konkrétneho rozsahu výživného je potrebné vychádzať predovšetkým z toho, aká peňažná suma mesačne je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa, pričom medzi tieto potreby patria výživa vo vlastnom zmysle slova, hmotné potreby ako je šatstvo, bielizeň, nájomné za byt, ako aj potreby súvisiace s rozširovaním a prehĺbovaním vzdelania dieťaťa, rozvojom jeho záujmov, prípravy na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby, t.j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžaduje život kultúrneho človeka v súčasnosti. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku dieťaťa a jeho zdravotného stavu, pričom ak to možnosti a schopnosti rodičov dovoľujú, má výživné zabezpečovať primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti rodičov. Odôvodnené potreby detí v rovnakom veku a na rovnakom stupni školskej dochádzky sú spravidla rovnaké, pokiaľ nie sú v určitom konkrétnom prípade zvýšené v dôsledku zhoršeného zdravotného stavu, finančne náročnej kultúrnej, záujmovej alebo športovej činnosti prípadne, ak rozumové schopnosti dieťaťa odôvodňujú nadštandardné vzdelávanie dieťaťa. Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah je potrebné zdôrazniť, že výživné nie je možné určovať mechanickým výpočtom. V prípade zmeny rozhodnutia o výživnom je potrebné aplikovať § 78 ods. 1 Zákona o rodine a teda porovnať pomery, z ktorých vychádzalo predchádzajúce súdne rozhodnutie o výživnom s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania súdu o návrhu na zmenu výživného. Aj pri rozhodovaní o výživnom v dôsledku zmeny pomerov sa použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného. Podstatnými skutočnosťami pre posúdenie možností a schopností povinného plniť si vyživovaciu povinnosť sú aj okolnosti týkajúce sa jeho majetkových pomerov, ktoré treba posudzovať komplexne. Zahŕňajú jednak majetok ako objektívnu kategóriu (vlastníctvo k veciam, pohľadávky, cenné papiere, podiely v obchodných spoločnostiach a podobne), jednak jeho životný štandard, ktorým sa navonok prezentuje (autá, dovolenky, životné náklady) (rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7CoP/374/2011).

Na základe vykonaného dokazovania mal súd z pripojeného vyššie citovaného spisu Okresného súdu Piešťany za preukázané, že vyživovacia povinnosť otca k mal. Miroslavovi bola naposledy upravená na sumu 69,71 eur mesačne s účinnosťou od 01.01.2009, t.j. 4 roky pred podaním návrhu otcom na zníženie výživného.

Potom vychádzajúc z citovaného ust. § 26 Zákona o rodine súd porovnával okolnosti dôležité pre rozhodnutie o výške výživného v čase skoršieho rozhodnutia so súčasným stavom, pričom dôvodom na úpravu výšky výživného je len podstatná zmena pomerov, či už na strane rodičov, resp. mal. dieťaťa.

Po zhodnotení zmeny na strane mal. H. mal súd výsluchom matky, potvrdeniami školy, príjmovými pokladničnými dokladmi, potvrdením Súkromného centra voľného času v Trakoviciach za preukázané, že v súvislosti s jeho vekom došlo k zvýšeniu nákladov na uspokojenie jeho základných životných potrieb, ako je strava, oblečenie, nakoľko k určeniu vyživovacej povinnosti otca došlo pred 4 rokmi. Počas uvedenej doby už len z dôvodu rastu životných nákladov došlo k podstatnej zmene pomerov u maloletého. Došlo tiež k zmene k podstatnej zmene pomerov týkajúcich sa maloletého v časti jeho vzdelávania, pretože pri poslednom určení výživného bol žiakom 1. ročníka základnej školy, t.j. I. stupňa základnej školy, pričom v čase podania návrhu na zníženie výživného bol žiakom 5. triedy, t.j. II. stupňa základnej školy. Matke takto vznikajú ďalšie zvýšené výdavky z dôvodu nutnosti kupovania školských pomôcok - vo februári 10,- eur poplatok ZRPŠ, v septembri 2014 zaplatila 40,- eur na pracovné zošity na geografiu a angličtinu, na pomôcky na výtvarnú 3,50 eur, oblečenie na telesnú výchovu 20,- eur, bibliu za 15,- eur. Matka tiež má výdavky na stravu maloletého, ktorý sa stravuje v škole 2-krát do týždňa, za ktorú matka za polrok zaplatila 33,32 eur. Matke tiež vznikali zvýšené výdavky na mimoškolskú záujmovú činnosť maloletého, ktorý navštevuje centrum voľného času, z ktorého chodia na rôzne výlety - matka na výlet v Rakúsku zaplatila 8,- EUR, za letný tábor 150,- eur, cez jarne prázdniny 15,- eur.

Čo sa týka zmeny pomerov na strane rodičov súd mal výsluchom rodičov za preukázané, že počet vyživovacích povinností u oboch rodičov zostal nezmenený - matka má vyživovaciu povinnosť k mal. H., otec má vyživovaciu povinnosť k mal. H. a J..

Matka bola v čase posledného určenia výživného zamestnaná, jej priemerný čistý mesačný príjem činil 500,- eur. V teraz posudzovanom období mala matka za r. 2013 až do mája 2014 príjem približne vo výške 614,04 eur mesačne v čistom. Následne z dôvodu hromadného prepúšťania bol s

matkou skončený pracovný pomer dohodou. Zároveň bola v mesiaci jún 2014 vyplatená mzda spolu s odstupným v celkovej výške 4 046,45 eur. Následne sa matka opätovne zamestnala, pričom jej príjem za prvé dva mesiace činil 470,04 eur. Od posledného určenia výživného sa matke zhoršil zdravotný stav, nakoľko jej bola v marci 2012 diagnostikovaná pľúcna sarkoidóza a glaukóm. Zároveň na strane matky došlo k podstatnému zvýšeniu výdavkov spojených so zabezpečením bývania, keďže v čase posledného rozhodnutia výdavky matky na zabezpečenie bývania činili 159,- eur, teraz matka platí 118,37 eur nájomné + poplatky spojené s užívaním bytu, plyn 50,- eur a elektrinu 30,- eur. Porovnaním pomerov matky, jej príjmov v čase posledného určenia výživného a terajších príjmov, súd dospel k záveru, že na strane matky došlo k prechodnému podstatnému zvýšeniu príjmu v období r. 2013 až do júna 2014, pričom však od júla 2014 má matka z už uvedených objektívnych dôvodov znížený príjem vo výške 470,04 eur, ktorý však vzhľadom na výšku zníženia príjmu súd túto zmenu nepovažoval za podstatnú. Za podstatnú zmenu pomerov však súd považoval zhoršený zdravotný stav matky, s čím matke vznikajú zvýšené výdavky na lieky, ako aj zvýšenie výdavkov matke na zabezpečenie bývania.

Čo sa týka príjmov otca súd mal zo rozsudku Okresného súdu Piešťany, č.k. 4P 135/2008 z 25.05.2009, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č.k. 10Cop 82/2009 - 75 z 15.12.2009, výsluchu otca, z potvrdenia o poberaní dávok v hmotnej núdzi, potvrdenia Úradu práce, soc. vecí a rodiny v Trnave, potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti občana / uchádzača o zamestnanie zo 07.02.2014 za preukázané, že otec mal v čase posledného určenia výživného príjem vo výške 232,- eur, pričom súd vychádzal z príjmu vo výške 500,- eur, pretože zníženie príjmu súd považoval za nezodpovedné konanie otca, ktorý zmenil zamestnanie zo subjektívnych dôvodov. Následne bol otec od 20.07.2011 až doposiaľ evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Od 10.02.2014 je otec práceneschopný pre bolesti chrbtice - diagnóza M54.2, ktorá diagnóza bola dôvodom jeho dlhodobej pracovnej neschopnosti aj v r. 2011. Otcovi bola vyplácaná v období od januára 2013 dávka v nezamestnanosti vo výške 152,99 eur mesačne, pričom v mesiaci jún 2013 a október 2013 118,30 eur mesačne a od 01.04.2014 vo výške 117,40 eur mesačne. Ostatné výdavky otca zostali nezmenené. Porovnaním pomerov otca, jeho príjmov v čase posledného určenia výživného a terajších príjmov, súd dospel k záveru, že na jeho strane síce došlo k zníženiu príjmu, keďže je otec nezamestnaný, dlhodobo práceneschopný, avšak súd je toho názoru, podobne ako súd v konaní vedenom pod sp. zn. 8P 18/2012, súd uvádza, že aktuálne zistené pomery neodôvodňujú zníženie výživného otca pre mal. H., nakoľko určené výživné vo výške 69,71 eur (a už vôbec nie výživné skutočne platené otcom vo výške 30,- eur mesačne), je s prihliadnutím na aktuálne objektívne možnosti matky na hranici potrebnosti dieťaťa. Jeho znížením by došlo k reálnemu ohrozeniu uspokojovania základných potrieb maloletého. Z vykonaného dokazovania výsluchom otca mal súd za preukázané, že otec má síce zhoršený zdravotný stav, avšak pre stále tie isté zdravotné problémy s chrbticou, ktoré sú stabilizované, nedochádza k ich zhoršovaniu, čo mal súd za preukázané rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp. zn. č.k. 38 Sd 88/2012 - 72 z 22.10.2013. Súd zároveň poukazuje aj na skutočnosť, že s účinnosťou od 20.04.2012 došlo k zníženiu výživného otcovi pre mal. J. zo sumy 70,- eur mesačne na sumu 30,- eur mesačne, pričom takto znížené výživné patrí mal. J., ktoré súd považoval za primerané aj s ohľadom na vek maloletého, ktorý v čase zníženia mal 4 roky. Predmetom tohto konania je pritom posúdenie výšky výživného otcovi pre mal. H., ktorý v čase podania návrhu na zníženie výživného otcom bol vo veku 13 rokov, a teda výdavky na zabezpečenie jeho starostlivosti sú neporovnateľne vyššie.

V závere súd dopĺňa, že zamietol návrh otca na vykonanie dokazovania za účelom zistenia príjmu matky v období od februára 2014 do apríla 2014, nakoľko súd mal výsluchom matky a jej potvrdením o príjme za preukázané, že jej príjem v uvedenom období nebol podstatne znížený, resp. zvýšený, keďže matke bolo vyplatené odstupné vo výške 7 mesačných zárobkov, t.j. v sume 4 779,30 eur v hrubom, čo po rozpočítaní na mesiace činí priemerne mesačne 682,71 eur. Táto suma potom zodpovedá príjmu matky vo výške približne 614,04 eur mesačne v čistom, ktorý matka dosahovala v r. 2013.

Na základe uvedeného potom súd v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného pre mal. H. z dôvodu, že došlo k podstatnej zmene pomerov na jeho strane znížením príjmu z dôvodu jeho zhoršeného zdravotného stavu, súd nepovažoval za dôvodný, pretože naopak došlo k vyššie uvedenej podstatnej zmene pomerov na strane maloletého H. a matky odôvodňujúcej zvýšenie výživného, na základe čoho súd návrh otca zamietol.

Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou účastníkov konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za

rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1, písm. a) Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, vzhľadom k tomu, že konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Krajský súd v Trnave prostredníctvom Okresného súdu Piešťany v písomnom vyhotovení 3x.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku,
- b. súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- c. súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- d. doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- e. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.